

Bedste, for at den Reform i den militaire Retsspleie, som er ønskelig, kan blive gennemført og forberedt, men, indtil dette kan ske, maa jeg meget tilraade, at man foretager de partielle Reforme, som ligge nær, og hvis Gjennemførelse ikke vil være forbunden med nogen væsentlig Ulempe.

Krieger: Det skulde visstlig være mig særdeles kjær, om den høitærede Krigsminister virkelig skulde see sig istand til i en meget nær Fremtid at forelægge Rigsdagen Forslag ikke blot om den militaire Strafferet, men ogsaa om den militaire Retsspleie; men med Hensyn til den almindelige Bemærkning, som blev gjort gjældende, maa det dog være mig tilladt at fremhæve, at ganske den Betragtning, som i en vis Forstand med fuld Føie blev fremhævet af den høitærede Minister, ganske den samme Betragtning har ogsaa mødt os i de borgerlige Forhold; thi ogsaa der stod jo Spørgsmaalet om Affattelsen af en Straffelov ligeoverfor forskjellige Domstols-Muligheder; men hvad gjorde man da, for at gjøre Ende paa den virkelig utaalelige Tilstand i Strafferetspleien, idet nemlig Love stode paa Papiret, som idelig og idelig ad Benaadningsveien maatte tilfidesættes? Man indførte en borgerlig Straffelov, uagtet Spørgsmaalet om Domstolenes Ordning endnu ikke var modent til Afgjørelse af Lovgivningsmagten. Paa samme Maade, tror jeg, at man vil være nødsaget — eller jeg vil ikke sige nødsaget, men opfordret til — at gaae frem med Hensyn til den militaire Strafferet, og jeg tror, at Vanskelighederne der ere meget mindre; thi her kan man ganske trygt affatte den militaire Straffelov med de Krigsretter for Die, som for Tiden bestaae, og de ere netop noget blandet, noget eendommeligt sammensatte. Der er stor Grund til at betvivle, at man nogensinde vil komme til en reen Gjennemførelse af Juryssystemet i den militaire Strafferetspleie, det har man, saavidt jeg veed, hidtil aldeles ikke havt for Die. Man har, antager jeg, fremdeles tænkt sig de sædvanlige Krigsretter ordnede nogenlunde efter samme Princip som hidtil, og dertil føiet en militair Høiesteret, om jeg maa bruge det Udtryk, hvori det retslærde Element

var stærkere, og som navnlig virkede som en Slags Cassationsret istedetfor Generalauditeren. Derimod tvivler jeg meget om, at man har tænkt sig en Gjennemførelse af det rene Juryssystem, det vil sige med en præsiderende Dommer, som staaer ligeoverfor Nævninger, der alene afgjøre de factiske Spørgsmaal, medens Retsspørgsmaalene afgjøres af den retslærde Dommer alene. Man finder allerede nu en Samvirken af læge- og juridiske Elementer; om jeg saa maa sige, i de bestaaende Krigsretter, og naar Strafferetten affattes med Hensyn til de Krigsretter, som for Tiden bestaae, seer jeg ikke rettere, end at de paabe-raabte Vanskeligheder i Henseende til Affattelsen forsvinde. Jeg kan derfor ikke Andet end bede den høitærede Krigsminister optage Spørgsmaalet til fornøjet Overveielse, vel at mærke, hvis det ei skulde lykkes ham hurtigt at fremme begge Sager. Men hvormegen Tro jeg end har til Krigsministeriets Arbeidsdygtighed, tvivler jeg dog om, at det vil være den ærede Krigsminister muligt at faae begge Love frem saa hurtigt, som jeg unægtelig tror det er ønskeligt at faae den militaire Straffelov fremmet.

Da ikke flere begjærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling sattes under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 46 Stemmer.

Krieger: Jeg tillader mig at foreslaae Nedsættelsen af et Udvalg til at prøve denne Sag. Jeg tænker mig, hvis dette maatte blive billiget, at Udvalget kan sammensættes af 5 Medlemmer.

Da Ingen begjærede Ordet i denne Anledning sattes Forslaget om Nedsættelse af et Udvalg paa 5 Medlemmer under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 43 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af „Forslag til Lov om Hegn“.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1575 ff.).